

[Per Hækkerup.]

hold til arbejdsmarkedets parter, der er ført under forsøgene på at få en indkomstpøolitik igennem, en sjældent forkludret pøolitik. Jeg er ikke sikker på, at statsministeren er helt enig i min vurdering, men han kan heller ikke være helt uenig. (Statsministeren [Hilmar Baunsgaard]: Jo.). Ja, så bedrager statsministeren sig selv, og det er det værste, man kan gøre.

Jeg vil gerne gøre en bemærkning om den borgmester, der har sendt et brev til statsministeren. Jeg tror næsten, jeg kan gætte, hvorfra brevet kommer, og jeg går da ud fra, at socialdemokratiet får et tilsvarende brev en af dagene, for vi har jo også medvirket, så vidt mig bekendt, til denne udflytning, som vi har medvirket til andre udflytninger. Der er ikke nogen forskel i vort syn, og det er da kun godt, hvis vi kan finde frem til konkrete bestræbelser på at foretage sådanne udflytninger. Vi har tilkendegivet vor principielle indstilling, positive indstilling heroverfor, og vi har set på de konkrete forslag, der kommer.

Det, jeg sigtede på med at tale om egnsudviklingspolitikken, var ikke blot udflytning; det er også den, men det var tillige, og især hvor det offentlige har direkte indflydelse, spørgsmålet om etablering af nye institutioner, især inden for undervisningsvæsenet. Jeg ved, at der er andre medlemmer også på den side af salen, der deler mit ønske om, at der, fra undervisningsministeriets side især, vil blive taget sådanne egnsudviklingsmæssige hensyn. Jeg ved, at ministeren i de tidligere forhandlinger, vi har været i om dette spørgsmål, har vist forståelse for synspunktet; jeg håber, det fortsat bliver tilfældet, selv om det synes at have mødt en vis modstand.

Statsministeren sagde, at når regeringen ikke fulgte socialdemokratiets forslag om Grækenland, så skyldes det, at vi ikke kan få forslaget optaget på NATO-ministermødets dagsorden. Det var slet ikke det, vi spurgte om. Det, vi spurgte om, var, hvorvidt udenrigsministeren på det forestående NATO-ministermøde ville fremføre disse synspunkter og søge disse synspunkter optaget i communiquéet. Vi fik tre argumenter fra udenrigsministerens side for, at det ville han ikke. Et af argumenterne var: spørgsmålet er ikke optaget på dagsordenen. Dette

argument har vi nu hørt adskillige gange, og derfor var det, jeg spurgte regeringen, om den da er villig til inden næste NATO-ministermøde at søge spørgsmålet optaget på dagsordenen. Jeg udtrykte tvivl om, hvorvidt dette i første omgang måske kunne lykkes i forhold til Grækenland, men stillede mig mere positivt over for muligheden af det i forhold til Portugal. Men jeg er da heller ikke sikker på, at ikke Grækenland kan føle sig bragt i den situation, hvis andre medlemslande ønsker det samme som vi, at få en åben diskussion af disse problemer på NATO-ministermødet, at også Grækenland vil føle sig bedst tjent med at få en sådan debat, måske føle sig nødsaget til at tage en sådan debat.

Jeg var mere glad for den måde, hvorpå den radikale ordfører reagerede over for de tanker, jeg her fremførte på mit partis vegne, for det var dog, ligesom om der var en erkendelse af, at her var noget, man alvorligt burde overveje. Jeg håber, at det radikale venstres erkendelse når frem til statsministeren, således at han sammen med udenrigsministeren kan skride til en sådan overvejelse.

Statsministeren refererede specielt til spørgsmålet om forureningsarbejdet og forureningsrådets virksomhed og sagde, at her kunne man ikke forlange, at reformer var gennemført. Nej, det har jeg heller ikke forlangt, men jeg bragte det i forbindelse med andre reformer, som er gennemført under denne regering, men forberedt under den tidligere regering, hvorom man nu glat væk siger: det er det, vi har lavet. Kommunalreformen er et eksempel. Når nu vi får et regeringsskifte efter det forestående valg og vi så til den tid har forureningsrådets betænkning, så er jeg sikker på, at den ansvarlige socialdemokratiske minister vil give den tidligere regering en meget stor del af æren for, at en sådan betænkning eller sæt af betænkninger foreligger. Det var den lille fidus, som vi har mødt i debatterne, jeg måtte vende mig imod.

Statsministeren talte i forbindelse med den økonomiske politik — det vil jeg gerne lige have lov til at erindre om — om forbindelsen mellem arbejdsløshed og prisstabilitet. Det har vi sådan set fået en klar illustration af, idet statsministeren selv henviste til byggeriet, hvor statsministeren